

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 62.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087782992.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Min Betragtning af *Christendommen* er nemlig hverken den graabroderlige eller den sortebrøderlige, hverken den klosterlige eller den høikirkelige, hverken den keiserlige eller den pavelige, hverken den kapitelfaste eller den ledese, men nærmest den *lutherske*, som holder paa »*Ordet og Troen*«, Guds eget Ord og Hjertets egen Tro, som Summen af det Hele, 63 og min Betragtning af *Christendommen* er først og sidst den *menneskelige*, der smelter sammen med den Guddommelige, saa vist, som efter Vorherres Tankegang, Mennesket ikke er skabt for *Christendommens* Skyld, men *Christendommen* er skabt for *Menneskets* Skyld. Blandt alt hvad der er godt for Menneske-Livet, er da *Christendommen* i mine Øine ikke blot det Bedste, men det eneste Gode, der kan batte, fordi *Christendommen* tager alting, baade Godt og Ondt, op fra Roden af, og har *Magt* til at overvinde det Onde med det Gode. Der staaer skrevet, at Kiærlighed gjør Næsten intet Ondt, og er det sandt om vor Menneske-Kiærlighed, saa lille, som den er, hvormeget mere da ikke om *Guds* Menneske-Kiærlighed, som jo *Christendommen* ret egenlig er kommet til Verden for at bevise, saa den tænder ligesaa lidt Baal paa Jorden til sine Modstandere, som den lader Ild falde ned af Himmelen over dem, den gjør kun ved dem, hvad vi, om vi er kloge, gjør ved alle dem, der forsmaaer og spotter vores Kiærlighed, den overlader dem til dem selv, og gaaer andensteds hen, hvor Kiærligheden savnes og Kiærligheden skattes, og der gjør den sit store Tegn, større end alle dem, *Verden* saae, da *Vorherre* vandrede og gjorde aabenbar de Blinde seende, de Døve hørende, de Stumme talende, de *Spedalske rene* og de *Døde levende*, thi det er det store Guds Kiærligheds-Tegn, naar i et syndigt Menneske-Hjerte, *Egen-Kiærligheden*, som er Kilden til al vor Synd og Elendighed, efterhaanden bliver som en udtørret Sø, og *Menneske-Kiærligheden*, der er her som en udtørret Brønd, bliver en Kilde i os, som springer til et evigt Liv.